ગુજરાતમિત્ર તથા ગુજરાતદર્પણ

આસપાસ ચોપાસ

આસપાસનાં પ્રદેશની સિદ્ધિ અને સમસ્યાની વાત...!

આસપાસનાં પ્રદેશની સિદ્ધિ અને સમસ્યાની વાત...!

● મંગળવાર તા. ૧૧ ઓકટોબર, ૨૦૧૧

દેલાડવા - ગામની વસ્તી			
જાતિ	સ્ત્રી	પુરૂષ	કુલ
અનુસુચિત જાતિ	૫૧	૭૦	૧૨૧
અનુસુચિત જનજાતિ	૨૦૪	૪૧૦	૬૧૪
બક્ષી પંચ	૧૫૧	૨૦૦	૩૫૧
અન્ય	૧૨૫	૨૦૦	૩૨૫
કુલ	**૫૩૧**	**૮૮૦**	**૧૪૧૧**

ભૂતકાળનાં ભવ્ય વારસા પછી વર્તમાન વિકાસની મથામણ કરતું દેલાડવા

ચોર્યાસી તાલુકાનું દેલાડવા ગામ ભવ્ય ભૂતકાળ ધરાવતું ગામ છે. મૂળ ગામનું નામ દેવરાજપુર હતું. વસ્તી વધતા હાલનાં સ્થળે સને ૧૮૫૬માં વસવાટ કર્યો અને દેવરાજપુરનું નામ બદલી દેલાડવા ગામ પડયું હતું. અસ્સલ બ્રિટિશ શાસનના સમયે દેસાઇઓને દેસાઇગીરી પણ મળી હતી. ગામનાં જે અનાવિલો ઉચ્ચ હોદ્દાઓ ઉપર પણ ફરજ બજાવી ચૂકયા છે. તો ઘણાં મોટા ધંધામાં પણ જોડાયા છે. આ દેલાડવા ગામ સુવિધાથી વંચિત હોવા છતાં વિકાસ માટે મથામણ કરતું જોવા મળે છે. (તસવીરઃ દિપકસિંહ મહિડા, અંત્રોલી)

ટાઉન ટોક

સરજુ મોદી

સુરત મહાનગરપાલિકા વિસ્તારને અડોઅડ આવેલ ચોર્યાસી તાલુકાનું દેલાડવા ગામ ભૂતકાળમાં ભવ્ય વારસો

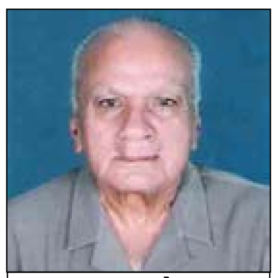

અમૃતલાલ દેસાઇ
નિવૃત્ત ડી.વાય.એસ.પી.

વસંતભાઇ પટેલ - ઉપસરપંચ

ધરાવતું હતું. પરંતુ વર્તમાનમાં સરકારીતંત્રનાં અન્યાયથી ગામલોકોએ વર્તમાન વિકાસ માટે મથવું પડી રહ્યુ છે. દલાડવા ગામ છુટાછવાયા દશ ફળીયામાં ફેલાયેલું હોવા છતાં ગામમાં એક પાણીની ટાંકી છે. જેની હાલત પણ જર્જરીત હોય ગામલોકો પાણીની વિકટ સમસ્યાનાં એંધાણ આપી રહ્યા છે. તો ગામને જોડતા આવેલા માર્ગોની હાલત પણ બિસ્માર છે. જ્યારે ખેતી ઉપયોગી તથા નોકરીયાતો માટે ઉપયોગી અનુક્રમે ચલથાણ, સુરત માર્ગની હાલત કથળેલી હોય ગામવાસીઓએ પરેશાનીનો

વન કુટીર

ભોગ બનવું પડે છે. જ્યારે ગામમાં આરોગ્ય સેવાનું નામોનિશાન નથી. તો એસ.ટી. બસનાં દર્શન પણ ગામે થતાં ન હોય જ્યારે

અસ્સલ દેવરાપૂર તરીકે ઓળખાતું ગામ બે કી.મી. દૂર વસીને દેલાડવા તરીકે ઓળખાવા માંડયુ છે

ઈમરજન્સીમાં ગરીબવર્ગે ઘણી મથામણ કરવી પડે છે. ૨૦૦૧ની વસ્તી ગણતરી પ્રમાણે ૧૪૦૦નો

કોમ્યુનિટી હોલ

વસ્તીઆંક અને હાલની વસ્તી પ્રમાણે બે હજારનો આંક વટાવી ચૂકયો હોવા છતાં ગામમાં રાહતદરની સસ્તા અનાજની દુકાન ફાળવવામાં ન આવતાં ગામવાસીઓએ બે કી.મી. દૂર સણીયા કણદે સુધી જવું પડે છે. આમ અનેક સમસ્યાઓનો સામનો ગામલોકોએ કરવા પડી રહ્યો છે.

દેલાડવા ગામની મૂળ વાત પર આવ્યે તો દેલાડવા ગામનું નામ દેવરાજપુર હતું જે હાલના ગામનાં વસવાટથી બે કી.મી.નાં અંતરે વસવાટ હતો. બદલાતા સમયમાં ગામની વસ્તી વધતા હાલનાં સ્થળે ઈ.સ. ૧૫૮૬ પહેલા વસવાટ કર્યો હતો. અને ગામનું નામ દેવરાજપુરમાંથી દેલાડવા પડ્યુ હોવાનું કહેવાય છે. બ્રિટીશ શાસન દરમિયાન દેલાડવાનાં દેસાઈઓને દેસાઈગીરી પણ મળતી હતી. ત્યાર પછી પ્લેગની મહામારી થઈ તે સમયે દેસાઈઓનો ૧૫૦ કુટુંબો વસવાટ કરતા હતાં. જેમાંથી ઘણી વસ્તીઓ પ્લેગનાં રોગનાં ભરડામાં આવી ગઈ

દેલાડવાનાં અમૃતલાલ દેસાઇ પોલીસ વિભાગમાં ફરજ બજાવતાં સેવા મેડલ તથા રાષ્ટ્રપતિ ચંદ્રક પણ મેળવી ચૂકયા છે

હોવાનું જાણવા મળે છે. દેલાડવા ગામનો રેવન્યુ વિસ્તાર ૬૪૭ હેકટરમાં પથરાયેલો છે. જેમાં ગામ પંચાયતમાં નોંધાયેલા ઘરોની સંખ્યા ૪૧૬ છે. ગુજરાતમાં દેશીરજવાડા નાબુદ થઈ પંચાયતી

વસંતરાય દેસાઇ માજી સરપંચ

રાજ અમલમાં આવતાં સને ૧૯૫૮ સ્વતંત્ર ગ્રામ પંચાયતનો દરજ્જો મળ્યો હતો. જેમાં સાત સભ્યોની સંખ્યાબળ ધરાવતી સ્વતંત્ર ગામપંચાયત મળી હતી. તો ગામ છુ ટાછવાયા બાર ફળીયામાં

હાર્દિક દેસાઇ

વહેંચાયેલા છે. જેમાં ખડકીફળીયુ, મોટુફળીયુ, ઝાંપલીફળીયુ, ગોકુળફળીયુ, સૂઈફળીયુ, નવા ફળીયા, કુંભારવાડ, મોરવાડ, હળપતિવાસ, માહ્યાવંશી મહોલ્લો,

(અનુસંધાન પાના નવ પર)

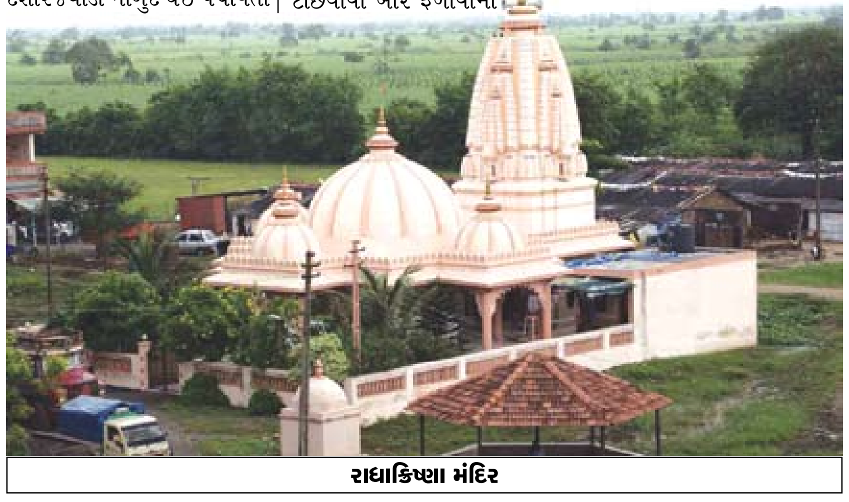

રાધાક્રિષ્ણા મંદિર

દેલાડવા ગામનાં વિકાસમાં પાયાનાં પથ્થર તો વિપિનભાઇ દેસાઇ જ રહ્યા

ચોર્યાસી તાલુકાનાં દેલાડવા ગામને મળવાપાત્ર સુવિધાઓ

વિપિનભાઇ દેસાઇ - આગેવાન

અપાવવા માટે સદાયે સક્રીય રહેલા વિપિનભાઈ દેસાઈ જ ગામનાં વિકાસમાં પાયાનાં પથ્થરની ભૂમિકા નિભાવી છે. સને ૧૯૫૮થી સને ૨૦૧૧ સુધીનાં ૫૪ વર્ષનાં દેલાડવા ગામ પંચાયતનાં શાસનમાં એકમાત્ર મહીલા સરપંચ તરીકે વિપિનભાઈ દેસાઈનાં ધર્મપત્ની નિમાબેન દેસાઈ રહ્યા છે. જે હાલ પણ કાર્યરત છે.

દેલાડવા ગામનાં સદ્‌ભાગ્યે સામાજિક અન્ય ક્ષેત્રે આગવી સૂઝ ધરાવતાં બિપિનભાઈ દેસાઈએ ગામનાં વિકાસમાં મહત્વનો ભાગ ભજવ્યો છે. તેમની સૂઝથી જ દેલાડવાવાસીઓને મિનરલ વોટર પ્લાન્ટમાંથી શુદ્ધ પાણી મળી રહ્યુ છે. વિપિનભાઈ રચનાત્મક

સરપંચ નિમાબેન દેસાઇ

કાર્યોમાં પોતાના ગજવાનાં

(અનુસંધાન પાના નવ પર)

પિયત મંડળી શરૂ કરાવવા ઉપરાંત ગામલોકોને મીનરલ વોટર પ્લાન્ટની સુવિધા અપાવી છે : વિપિનભાઇનાં ધર્મપત્ની નિમાબેન દેસાઇ ગામનાં પ્રથમ મહિલા સરપંચ તરીકે ફરજ બજાવે છે

દેલાડવા-સુરતનો એપ્રોચ માર્ગ જિલ્લા પંચાયતની આડોડાઇથી બિસ્માર!

સુરત મહાનગરપાલિકાનાં હદ વિસ્તારને અડોઅડ આવેલ અધિકારઓનું પેટનું પાણી હાલતું નથી.

બિસ્માર એપ્રોચ માર્ગ

દેલાડવા ગામ અને મહાનગરપાલિકાનાં હદ વિસ્તારને જોડતો અડધો કી.મી. નો માર્ગ છેલ્લા ઘણાં વર્ષોથી રિપેર ન થતાં હાલ ચંદ્રભૂમિને શરમાવે તેવો થઈ ચૂકયો છે. દેલાડવા ગામેથી ખરવાસા, ડીંડોલી થઈ સુરત માર્ગને જોડતો ટુંકા અંતરનો માર્ગ આવેલો છે. આ માર્ગ મહાનગરપાલિકાની

(અનુસંધાન પાના નવ પર)

દેલાડવા ગામથી સુરત જવા માટેનાં ટુંકા અંતરનાં માર્ગની જિલ્લા પંચાયત માર્ગ-મકાન વિભાગ મરામત ન કરતાં ગામલોકોએ ઘણી હાલાકી ભોગવવી પડે છે. આ એપ્રોચ માર્ગ પર આવેલ ગરનાળાનું રિપેરીંગ ન થતાં માર્ગ ડેમેજ થઈ રહ્યો છે. પરંતુ નફ્ફટ

બિસ્માર ગરનાળુ

મનપાની હદ સુધીનો માર્ગ બની ગયો, ત્યારે જિલ્લા પંચાયત ગરનાળું પણ રિપેરીંગ કરાવતી નથી

ખેતીનાં વિકલ્પે હીરા ઉદ્યોગ તરફ વળેલા સૌરાષ્ટ્રવાસીઓ હવે ખેતી તરફ વળવા માંડયા!!

છેલ્લા બે-ત્રણ દાયકામાં અનિયમિત વરસાદ, પૂર્ણ કે અર્ધ અછતનાં સતત આવેલા વર્ષો, સિંચાઈની અપૂરતી વ્યવસ્થાને કારણે ગુજરાતની અને તેમાંય સૌરાષ્ટ્રની ખેતી ઉપર ખૂબ જ માઠી અસર જોવા મળી હતી, તેમાં પણ ૮૫,૮૬,૮૭નાં ભીષણ દુષ્કાળે તો ખેડૂતની કમર તોડી નાંખી હતી. રાજયનાં અર્થતંત્ર ઉપર પણ ખૂબ લાંબાગાળાની વિપરિત અસર પડી હતી.

રાજયમાં જળસંચયનું પ્રચંડ અભિયાન શરૂ થયું. સૌરાષ્ટ્ર સહિત રાજયના તમામ જિલ્લાઓમાં હજારોની સંખ્યામાં તળાવો, ચેકડેમ, ખેતતલાવડી, બોરીબંધ વગેરેનું નિર્માણ થયું

આ સંજોગોમાં અસલામત ખેતી ઉપર જીવન જીવવું દોહ્યલું બનતા સૌરાષ્ટ્ર, ઉત્તર ગુજરાત (બનાસકાંઠા)નાં ખેડૂતોએ દૂરંદેશી વાપરી હીરા ઉદ્યોગમાં ખાસ કરીને ભાવનગર, સુરત તરફ દોટ મૂકી. સુરતની ધરતી આ ખેડૂત પુત્રો માટે ખૂબ જ શુકનિયાળ સાબિત થઈ. આમ પણ આપણો ખેડૂત પરિશ્રમી અને ઉદ્યમી તો છે જ વળી કોઠાસૂઝ અને વહેપારી ડહાપણ તો ખરું જ. આ બધી જ બાબતોએ તેની મૂળ કામ કરવાની આવડતમાં વધારો કર્યો. વતનની ખેતી અને તેમને સૂરત જવા અને રહેવા માટે મજબૂર પણ કરેલા એટલે સુરત રહેવું ફરજિયાત બન્યું હતું. જે તે સમયે રાષ્ટ્રીય આંતરરાષ્ટ્રીય હીરા બજાર, ઉત્પાદનની જરૂરિયાત વગેરે. સઘળી પરિસ્થિતિએ પણ સાથ આપ્યો. વર્ષો વિતતા ગયા નાનો કારીગર ઘંટીવાળો બન્યો

સૌરાષ્ટ્રવાસીઓએ પાણીની ચિંતા સેવવાનું ચાલુ કર્યું, માત્ર ચિંતા જ નહિં પરંતુ પાણીની સમસ્યાનો ઉકેલ લાવવા પોતાની ફરજ સમજીને જે કંઇ કરવું પડે તે કરવાની તૈયારીઓ પણ શરૂ કરી

સૌને એક જ વાતનો રંજ રહેતો હતો કે સુરતમાં ૨૪ કલાક કે જરૂર કરતાં વધુ પીવા-વાપરવાનું પાણી મળી રહે અને જયારે વતનમાં જઇએ ત્યારે સાંભળવાનું કે, 'ભાઇ સાચવીને ખપ પૂરંતુ જ પાણી વાપરજો

(અનુસંધાન પાના નવ પર)

ટાઉન ટૉક (અનુસંધાન પાના સાતનું)

તળાવફળીયા, હળપતિવાસ તથા રોહીતવાસનો સમાવેશ થયેલો છે. ગામમાં દેસાઇઓની મુખ્યવસ્તી

પ્રાથમિક શાળા

બાદ કરતાં પાટીદાર કોળી પટેલ, આહીર તથા માહ્યાવંશી અને હળપતિઓ વસવાટ કરે છે.

જતા રહ્યા અને ત્યાં સ્થાયી થયા છે. સને. ૧૯૫૮ પછી દેલાડવા ગ્રુપ પંચાયતના સરપંચ પદે સૌ પ્રથમ અનાવિલ છોટુભાઇ ભીમભાઇ દેસાઇ હતા. જે 'બાપા'ના હુલામણા; નામે ઓળખાતા હતા. જવાબદારી નિભાવતા હતા.

ભૂતકાળમાં ગામનાં પ્રખ્યાત વૈદ્ય પ્રેમશંકર વૈદ્ય હતા.

ચાંપાનેરિયા કુટુંબના સભ્યોએ પગરખાંનો વ્યવસાય સ્વીકારી પગરખા બનાવવાનો વ્યવસાય

દેલાડવા ગામે પ્લેગની મહામારીમાં ઘણાં લોકો મોતને ભેટતાં અનાવિલોએ સુરત સગરામપુરામાં સ્થળાંતર કર્યું છે

વિકસાવ્યો તેમાં સ્વ. નાથુભાઇ ઠાકોરભાઇનું પ્રદાન મહત્વનું હતુ.

સીતારામદાસ સંત થઇ ગયા અને તેમણે ગામના પાદરે ભવ્ય રામજી મંદિરની સ્થાપના કરી.

આ સમયે ગામનાં પાદરે, મીઠાપાણીનો કૂવામાંથી પાણી લેવા ગામની સ્ત્રીઓએ જવું પડતું હતું એવા સમયે ભારત સેવા સમાજ તથા ગામના છોટુભાઇ ભીમભાઇ દેસાઇ, મણીલાલ ભીમભાઇ દેસાઇ, મણીભાઇ ગોપાળજી દેસાઇના પ્રયત્નોથી ગામના પાદરે પાણીની ટાંકીની સ્થાપના થઇ હતી. જે આશિર્વાદરૂપ નીવડી જેમાં ઠાકોરભાઇ છોટુભાઇ દેસાઇ પણ સહભાગી થયા. તો ભરત મણીભાઇ દેસાઇ જવાહર વિદ્યાલયના પ્રમુખપદે રહી ચૂકયા છે. અને અગ્રગણ્ય કાર્યકર તરીકે ઓળખાતા હતાં તેઓ મરોલી સુગરના ડીરેકટર તથા દયાળજી કેળવણી મંડળમાં ઉપપ્રમુખપદે પણ હતા.

વસંતરાય મગનલાલ દેસાઇ સતત ૧૬ વર્ષ સુધી સરપંચ પદે રહ્યા હતાં. જ્યારે સરકારના મહિલાઓના વહીવટી ક્ષેત્રે પ્રવેશ અંગેના કાયદાઓથી ઇ.સ. ૧૯૯૫-૨૦૦૦માં પ્રથમ મહિલા સરપંચ પદે શ્રી નિમાબેન બિપિનભાઇ

કુવેથી પાણી ભરતી મહીલાઓની સમસ્યા ઉકેલવા ગામલોકોએ પાણીની ટાંકી બનાવી તો પાણી-પુરવઠા બોર્ડને નવી પાણી યોજના બનાવવાની ફુરસદ મળતી નથી

દેસાઇ પદારૂઢ થયા હતાં. તો હાલમાં ૨૦૦૭થી દેલાડવાના સરપંચ પદે ફરી મહિલા સરપંજ પદે નિમાબેન દેસાઇ છે. જેમાં બિપિનભાઇ માર્ગદર્શન હેઠળ મિનરલ વૉટર પ્લાન્ટની સ્થાપના થઇ. તો ગામના દરેક ફળિયામાં સીમેન્ટ કોંક્રિટના રસ્તાઓ થયા છે ચાલુ વર્ષે સરપંચ પદ ભોગવતા નિમાબેન દેસાઇની અને બિપિનભાઇ દેસાઇની નેતૃત્વમા દેલાડવ ગામને નિર્મળ ગ્રામ અભિલાષી એવોર્ડ પ્રાપ્ત થયો છે તો હર્ષિલ દેસા જિલ્લા કારોબારી ભા.જ.પા.માં પસંદગી પામ્યા છે, પાટીદાર અને માહ્યાવંશી સમાજના શાંતિલાલ લલ્લુભાઇ પટેલ તથા ચંપકભાઇ નાસણભાઇ મહેતા સરપંચ પદે રહી ચુકયા છે.

શાંતિલાલ લલ્લુભાઇ પટેલ પ્રાથમિકથી ઉચ્ચતર માધ્યમિક શાળાના સ્થાપનામાં અને જવાહર વિદ્યાલયના ટ્રસ્ટી તરીકે કાર્યભાર સંભાળી રહ્યા છે.

શાંતિલાલ લલ્લુભાઇ પટેલ અને તેમના બે પુત્રોએ ગામના પાદરે અંબામાતાની મૂર્તિની સ્થાપના કરાવી ભવ્ય અંબાજીનું મંદિરનું નિર્માણ કર્યુ છે. તો રામજી મંદિરના જીર્ણોધ્ધારમાં કિશોરભાઇ, ઠાકોરભાઇ, ધીરૂભાઇ રણછોડજી દેસાઇ, રણજીતભાઇ, વસંતરાય, શ્રી કાંતિભાઇ દેસાઇનો ફાળો રહ્યો છે.

પંચાયત કચેરી

સામાજિક - અન્યક્ષેત્રે આગવી સૂઝ ધરાવનાર એવા બિપિનભાઇ દેસાઇ મળ્યા છે જેમની સૂઝથી દેલાડવાને મિનરલ વોટર પ્લાન્ટ કાર્યરત કરાવ્યો છે જેના લીધે શુધ્ધ પાણી મળી રહ્યું છે. તો રચનાત્મક કાર્યોમાં તેઓ ગાંઠના ગોપી ચંદન કરીને પણ ગામના વિકાસ માટે પ્રેરણાસ્ત્રોત કાર્ય કરી રહ્યા છે. બિપિનભાઇની જહેમતથી જ દેવધ-પિયત મંડળી-દેલાડવાની સ્થાપના થઇ અને શરૂઆતથી જ આ પિયત મંડળીના પ્રમુખપદના હોદ્દાને ન્યાય આપી રહ્યા છે. તેમના પ્રયત્નોથી આજે

પાણીની પરબ

દેવધપિયત મંડળીનો કુલ પિયત વિસ્તાર ૮૬૭ હેકટર સુધી પહોંચ્યા છે. જેનો વિસ્તાર ચલથાણથી ડીંડોલી-ગોડાદરા વિસ્તારના ખેતરો સુધીનો છે. બિપિનભાઇ જવાહર વિદ્યાલયના કારોબારીના પ્રમુખપદે પણ રહી ઘણાં પ્રશ્નો હલ કરવાની કુનેહ દાખવી છે.

જવાહર વિદ્યાલયની પ્રગતિમાં શ્રી ચંપાબેનના પુત્ર બિપિનભાઇ વસંતરાય, રણજીતભાઇ, મણીભાઇએ આર્થિક મદદ કરી છે.

દેલાડવા ગામના સદભાગ્યે

દેલાડવામાંથી વિદેશ ગમન કરનારા સૌ પ્રથમ મગનલાલ છોટુભાઇ દેસાઇ હતા. અને તેમના પુત્ર અજીતભાઇ સરપંચ પદે રહ્યા છે. મિસ્ત્રિ કુટુંબોમાં પણ ઠાકોરભાઇ છગનભાઇ મિસ્ત્રિ વિદેશમાં વસવાટ કરી રહ્યા છે.

ચાંપાનેરિયા કુટુંબમાં છીતુભાઇ પણ ધંધાર્થે વિદેશમાં વસવાટ કર્યો છે. દેલાડવા ગામના શ્રી અમૃતલાલ મગનલાલ દેસાઇ ગુજરાત સરકારના પોલીસદળ વિભાગમાં ઉચ્ચસ્થાને રહી વિશિષ્ટ સેવા મેડલ તથા રાષ્ટ્રપતિચંદ્રક મેળવી ચૂકયા છે. શ્રી કિરીટભાઇ મણીભાઇ દેસાઇએ દ.ગુ. યુનિવર્સિટીમાંથી નારગોલ મુકામે યોજાયેલ નાટ્ય શિબિરમાં પસંદગી પામી નાટ્યક્ષેત્રે ઝંપલાવ્યુ હતું.

શ્રી હાર્દિક કિરીટભાઇ દેસાઇ-બી.ઇ.નું ઉચ્ચ શિક્ષણ મેળવી હાલ એલ-એન્ડ ટી. કંપનીમાં ઉચ્ચ હોદ્દો ધરાવે છે.

તો પાટીદાર યુવાનો-માહ્યાવંશી યુવાન-યુવતિઓ, કોળીપટેલ સમાજના યુવાનો પણ શિક્ષણ મેળવી અન્ય ક્ષેત્રોને સેવા આપી રહ્યા છે. યુવા હર્ષિલ દેસાઇ ભા.જ.પ. જિલ્લા કારોબારીમાં પસંદગી પામ્યા છે. દેલાડવા-ગાંગવા-મ્હોણી રોડ બિસ્માર હાલતમાં છે- દેલાડવા એપ્રોચરોડ બિસ્માર છે- ગામની પાણીની ટાંકી જર્જરિત છે. એસ.ટી. બસની સુવિધા નથી. જો સરકારને આ બાબતે ધ્યાન આપે તો ગામનો હજુ વિકાસ થઇ શકે છે.

દેલાડવા ગ્રામપંચાયતના સરપંચોની યાદી

ક્રમ	સમયગાળો	આંકડા
૧.	૧૯૫૮ થી ૧૯૬૨	છોટુભાઇ દેસાઇ
૨.	૧૯૬૨ - ૧૯૬૩	વહીવટદાર
૩.	૧૯૬૪ - ૧૯૬૮	શાંતિભાઇ લલ્લુભાઇ પટેલ
૪.	૧૯૬૮ - ૧૯૬૮	વસંતરાય મગનભાઇ દેસાઇ
૫.	૧૯૬૯ - ૧૯૭૦	ઠાકોરભાઇ છોટુભાઇ દેસાઇ
૬.	૧૯૭૦ - ૧૯૭૯	વસંતરાય મગનભાઇ દેસાઇ
૭.	૧૯૭૯ - ૧૯૮૪	શાંતિભાઇ લલ્લુભાઇ પટેલ
૮.	૧૯૮૪ - ૧૯૮૫	વહીવટદાર
૯.	૧૯૮૫ - ૧૯૯૦	વસંતરાય મગનભાઇ પટેલ
૧૦.	૧૯૯૦ - ૧૯૯૫	અજીતરાય મગનભાઇ પટેલ
૧૧.	૧૯૯૫ - ૧૯૯૫	વહીવટદાર
૧૨.	૧૯૯૫ - ૨૦૦૦	નિમાબેન બીપીનચંદ્ર દેસાઇ
૧૩.	૨૦૦૦ - ૨૦૦૧	વહીવટદાર- એમ. એસ. ચૌધરી
૧૪.	૨૦૦૧ - ૨૦૦૨	એમ. કે. રોહીત
૧૫.	૨૦૦૨ - ૨૦૦૬	ચંપકભાઇ નારણભાઇ મહેતા
૧૬.	૨૦૦૭ થી.....	નિમાબેન બીપીનચંદ્ર દેસાઇ

આંગણવાડી

ગામનાં પાદરેથી

મુ.પો. દેલાડવા, તા. ચોર્યાસી, જિ. સુરત

ક્રમ	વિગત	આંકડા
૧.	વિસ્તાર	૬૪૭-૨૩-૭૩ હેક્ટર
૨.	કુલ ઘરો	૪૧૬
૩.	કુલ ઘરવેરો	૩૫,૦૦૦ રૂા.
૪.	કુલ મતદારો	૯૨૫
૫.	મહેસુલી આવક	૨,૩૭,૦૬૫=૦૦
૬.	મહેસુલી ખાતા	૪૨૧
૭.	કુલ ફળિયા	૧૦
૮.	વોર્ડ સભ્યો	૭
૯.	કુલ કુટુંબો	૩૦૦
૧૦.	બી.પી.એલ. કુટુંબો	૩૮
૧૧.	પ્રાથમિક શાળા	૧
૧૨.	આંગણવાડી	૩
૧૩.	ખેતમજુરો	૪૨૧
૧૪.	ખેડૂતો	૩૯૦
૧૫.	સરકારી તળાવ	૫
૧૬.	સ્ટ્રીટલાઇટની સંખ્યા	૭૫
૧૭.	તાલુકા-જિલ્લા મથકનું અંતર	૧૪ કી.મી.
૧૮.	તલાટીકમમંત્રીનું નામ	ઉર્વશીબેન વાળંદ
૧૯.	સરપંચનું નામ	નિમાબેન બીપીનચંદ્ર દેસાઇ
૨૦.	ઉપસરપંચનું નામ	વસંતભાઇ મણીલાલ પટેલ

દેલાડવા ગામની વર્ષો જૂની પાણીની ટાંકીનાં બદલે નવી પાણી યોજના બનાવવા ગ્રામજનોની માંગ

ચોર્યાસી તાલુકાનાં દેલાડવાગામની હાલની વસ્તી બે હજારનો આંક વટાવી ચૂકી. પરંતુ ગામલોકોએ સ્વખર્ચે બનેલી પાણીની ટાંકી બિસ્માર હોવા છતાં પાણી પુરવઠા બોર્ડ દ્વારા નવી પાણી યોજના બનાવતી નથી. જોકે આખા ગામને પાણી પહોંચાડવા માટે એક જ પાણીની ટાંકી પુરતી પણ નથી.

દેલાડવા ગામ જુદા-જુદા દશ ફળીયામાં ૬૪૭ હેકટર વિસ્તારમાં પથરાયેલો છે. પરંતુ ગામમાં સુવિધાના નામે ઘણી સમસ્યાઓ આકાર પામી ચૂકી છે. જમાં મુખ્ય સમસ્યા એ છે કે ગામલોકોને પાણી પુરૂ પાડવા માટે વર્ષો પહેલાં ગામ લોકોનાં પ્રયત્નોથી એક પાણીની ટાંકી બનાવવામાં આવી હતી. જેમાંથી ગામનાં થોડા વિસ્તારમાં પાણી પહોંચાડવામાં આવતું હતું. સમય બદલાતા જતાં વિસ્તાર વધી જતાં આખા ગામને

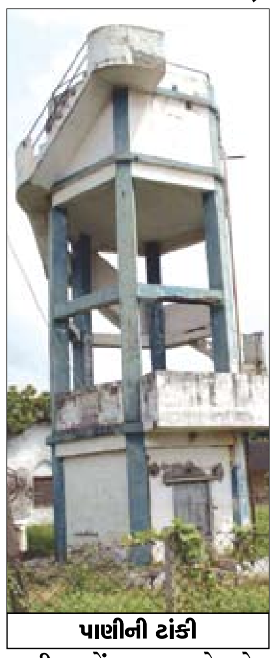

પાણીની ટાંકી

પાણી પહોંચાડવા માટે એક પાણીની ટાંકી પણ પુરતી નથી. અને ટાંકી વર્ષો જૂની હોવાથી બિસ્માર પણ થઇ ચુકી છે. જે અંગે ગામલોકોએ વારંવાર રજુઆત કરવા છતાં પામીની ટાંકીનું રિપેરીંગ કરાતું નથી વધુ વસ્તી અને પાણીની એક ટાંકી પુરતી નથી. તે પણ હાલ જર્જરિત હોય ગામલોકો માટે આવનારા દિવસોમાં પાણીની વિકટ સમસ્યા માથે મરાઇ તો નવાઇ નહીં. ત્યારે લોક પ્રતિનિધિઓ સક્રીય થાય તે જરૂરી છે.

આ ઉપરાંત દેલાડવા ગામનાં રેવન્યુ વિસ્તારને અડીને જ સુરત મહાનગર પાલિકાનો વિસ્તાર આવેલો હોવા છતાં ગામલોકો ઘણી મળવાપાત્ર સુવિધાઓથી વંચિત છે. જો કે રાજ્ય સરકારની એસ. ટી. બસની સુવિધા પણ ગામલોકોને મળતી નથી. સરકારી દવાખાનાની પણ સગવડ નથી.

અરે, ગામમાં રાહત દરનું અનાજ પૂરી પાડતી સસ્તા અનાજની દુકાન પણ આવેલી નથી. ત્યારે દેલાડવાવાસીઓ ભારે પરેશાની ભોગવી રહ્યા છે.

એસ.ટી. બસ સહીતની મળવાપાત્ર સુવિધાઓથી પણ ગ્રામજનો વંચિત!

એસ.ટી. સ્ટેન્ડ

સને. ૧૮૫૬ પછી અનાવિલોના પ્રયત્નોથી અંગ્રેજી શાળાની શરૂઆત થઇ. ઇ.સ. ૧૮૬૬માં દેલાડવા ગામના પાદરે પ્રાથમિક શાળાની શરૂઆત થઇ. જે આજે પણ ૧ થી ૫ ધોરણ સુધીની જ થઇ શકી છે. દેલાડવા ગામનો મુખ્ય વ્યવસાય ખેતી છે. જે આકાશી પાણીના સહયોગથી ખેતી નથી. અતિવૃષ્ટિ-અનાવૃષ્ટિની કુદરતી આફતોથી ખેતી નિષ્ફળ જતી હતી. આ સમયે શિક્ષિતયુવાનો સ્થળાંતર કરી સગરામપુરા વિસ્તારમાં અનાવિલો

મણિલાલ ભીમભાઇ દેસાઇ પણ આઝાદી પહેલાં પોલીસ પટેલની

મુખ્ય માર્ગ

દેલાડવા ગામનાં વિકાસમાં (અનુસંધાન પાના સાતનું)

પૈસા ખર્ચવામાં પણ કસર રાખતાં નથી. તેમની મહેનતનાં પરિણામ સ્વરૂપે જ દેવધ પિયતમંડળી-દેલાડવાની રચના થઇ છે. અને શરૂઆતથી વિપિનભાઇ દેસાઇ જ પિયતમંડળીનાં પ્રમુખ તરીકે કાર્યરત રહ્યા છે. પિયત મંડળી દેવધના કાર્યવિસ્તારમાં પિયત વિસ્તાર ૮૬૭ હેકટર થઇ ચુકયો છે. આ મંડળીનો વિસ્તાર ચલથાણથી ડીંડોલી ગોડાદરા વિસ્તારનાં ખેતી વિસ્તારનો છે. આ ઉપરાંત બિપિનભાઇ જવાહર વિદ્યાલયનાં કારોબારીનાં પ્રમુખપદે પણ રહી ઘણાં પ્રશ્નો ઉકેલવાની કુનેહ ધરાવે છે.

સરકારનાં મહિલાઓનાં વહીવટી ક્ષેત્રે પ્રવેશ અંગેનાં નિયમોથી સને ૧૯૯૫થી ૨૦૦૦ સુધી પ્રથમ વાત મહીલા સરપંચ તરીકે નિમાબેન બિપિનભાઇ દેસાઇ ચૂંટાયા હતાં હાલમાં ૨૦૦૭થી દેલાડવાનાં સરપંચપદે ફરીથી નિમાબેન દેસાઇ જ કાર્યરત છે. જેમાં વિપિનભાઇનાં માર્ગદર્શન હેઠળ મિનરલ વોટર પ્લાન્ટની સ્થાપના થઇ. તો ગામનં દરેક ફળિયામાં સીમેન્ટ કોંક્રીટનાં માર્ગો પણ બની ચુકયા છે. મહીલા સરપંચ નિમાબેન દેસાઇની આગેવાનીમાં દેલાડવા ગામ પંચાયતને 'નિર્મળ ગ્રામ અભિલાષી'નો એવોર્ડ પણ મળી ચૂકયો છે.

દેલાડવા-સુરતનો એપ્રોચ (અનુસંધાન પાના સાતનું)

હદ સુધી નવીનીકરણ થઇ ચૂકયો છે. જ્યારે દેલાડવા ગામનાં રેવન્યુ વિસ્તારમાં આવતો અડધો કીલોમીટરનો એપ્રોચ માર્ગ હજુ સુધી બન્યો નથી. જે એકદમ ખાડા-ટેકરાવાળો માર્ગ થઇ ચૂકયો છે. તેવામાં આજ અડધો કી.મી.નાં માર્ગમાં આવતું ગરનાળું પણ એકદમ જર્જરીત થઇ માર્ગને પણ ડેમેજ કરતું હોવા છતાં તંત્રનું રૂંવાડુયે પણ ફરકતું નથી. દેલાડવા ગામનાં સરપંચ નીમાબેન દેસાઇ પણ વખતો-વખત રજુઆત કરી ચૂકયા છે. પરંતુ કોઇ ઉકેલ આવતો નથી.

આ ઉપરાંત ગામનાં પાદરેથી સણિયા હેમાદથી સણિયા સુધીનાં બિસ્માર માર્ગનું પણ નવિનીકરણ કરવાની જરૂર છે. આ સિવાય દેલાડવા ગાંગવા મહોણીરોડ કે જ્યાંથી ચલથાણ સુગર ફેકટરીમાં જતાં ખેડૂતો માટે માર્ગ ઉપયોગી ગણાતો હોવા છતાં આજદિન સુધી માર્ગ પાકો પણ બન્યો નથી. જ્યારે ગામનાં આગેવાન બિપિનભાઇ દેસાઇએ પણ વખતો-વખત રજૂઆત કરવા છતાં કોઇ ઉકેલ આવતો નથી. જ્યારે ગામલોકોને માર્ગની સુવિધાનાં અભાવે એસ.ટી. બસ સેવાનો લાભ પણ મળતો નથી. ત્યારે રાજ્ય સરકારનાં વિકસિત ગુજરાતનો દાવો પોકળ સાબિત થઇ રહ્યો છે.

ખેતીનાં વિકલ્પે હીરા ઉદ્યોગ (અનુસંધાન પાના સાતનું)

અને ઘંટીવાળો કારખાનાવાળો બન્યો તેજી મંદીની આપ લે કરતાં કરતાં સૌરાષ્ટ્રવાલીઓ ધીમે ધીમે સ્થાપી થતાં ગયાં. ધંધાનો વિકાસ કરતાં ગયાં. જેવી આવડત અને નસીબનો સથવારો સાંપડતા જોતજોતામાં બે-ત્રણ દાયકા પસાર થઇ ગયાં. જરૂરિયાત પ્રમાણે ભાઇભાંડુ મિત્રો પાડોશી સગાંવ્હાલાઓને બોલાવતાં ગયાં. સૌને વિશ્વસનીય રોજી મળી રહી. આ એક જ વ્યવસાયે સુરતની સૂરત બદલી નાંખી. સમૃદ્ર કારખાનેદાર અને રત્નકલાકારોના જીવનધોરણ પણ ઉંચા થઇ ગયાં. જરૂરિયાત, મોજશોખ વધી ગયાં. પરિણામે અન્ય નાના મોટા ધંધાઓ પણ વિકસ્યા. સુરતથી સૌરાષ્ટ્રનો ટ્રાન્સપોર્ટ બીઝનેસ (ડેઇલી બસ સર્વિસ) ફૂલ્યો ફાલ્યો. જેવા દ્વારા ખૂબ લોકોને રોજી રોટી મળતી થઇ.

સૌરાષ્ટ્રાવાસીઓના વતન-પ્રેમને દાદ આપવી જોઇએ. તેઓ સુરતમાં સુખીસંપન્ન થયાં, કેટલાંક કરોડપતિ, ઘણાં બધાં લાખોપતિ, અને લગભગ બધાં જ સુરતનાં ઉંચા જીવનધોરણમાં રહી અને ટકી શકે તેવાં થઇ ગયાં પરંતુ વતનને તેઓ ભુલ્યાં નહિં. વાર-તહેવાર તેમાંય ખાસ કરીને દીવાળી, હુતાસણી અને સાતમ આઠમ જેવા પ્રસંગોએ ધીખતો ધંધો બંધ કરીને પણ ડેઇલી બસ સર્વીસ દ્વારા બે દાયકા પહેલાં મોટરસાઇકલ દ્વારા અને છેલ્લા દાયકામાં માલીકીની અદ્યતન મોટરમાં અચૂકપણે વતનમાં જવાનું જ. મોજથી ઉત્સવ ઉજવીને જ પરત ફરવાનું. આવા પ્રસંગોએ વતનમાં જાય ત્યારે વતન જરૂરિયાતનો પણ હીરા ઉદ્યોગ વ્યવસાય સાથે સંકળાયેલા આગેવાનોએ બારિકાઇથી અભ્યાસ કર્યો અને સૌ પ્રથમ શિક્ષણની જરૂરિયાત પર ધ્યાન આપ્યું. ત્યારબાદ સામાજિક છાત્રાલયો બાંધ્યા. જોતજોતામાં સુરતવાસીઓની મદદથી તાલુકે તાલુકે અને કેટલાક ગામોમાં પણ સામાજિક ભવનો, શિક્ષણ ભવનો ઉભા કરવામાં હીરા ઉદ્યોગે સિંહફાળો આપ્યો. આમ છતાં પણ સૌને એક જ વાતનો રંજ રહેતો હતો કે સુરતમાં ૨૪ કલાક કે જરૂર કરતાં વધુ પીવા-વાપરવાનું પાણી મળી રહે અને જયારે વતનમાં જઇએ ત્યારે સાંભળવાનું કે, 'ભાઇ સાચવીને ખપ પૂરતું જ પાણી વાપરજો.' સ્વાભાવિક રીતે જ સુરતમાં છુટથી પાણી વાપરવા ટેવાયેલાં મૂળ સૌરાષ્ટ્રનાં આ સુરતવાસીઓને પોતાના વતનમાં ન્હાવા, ધોવા, કે પાણી વાપરવામાં ખૂબ જ મુશ્કેલી પડતી હતી. સુરતમાં ઘેર ઘેર રસોડા અને બાથરૂમમાં પાણી અને વતનમાં ટેન્કર આવે ત્યારે પાણીની લાંબા સમયની આ અકળામણમાંથી છૂટકારો કયારે મળશે?

સૌરાષ્ટ્રાવાસીઓના વતનપ્રેમને દાદ આપવી જોઇએ. તેઓ સુરતમાં સુખીસંપન્ન થયાં, કેટલાંક કરોડપતિ, ઘણાં બધાં લાખોપતિ, અને લગભગ બધાં જ સુરતનાં ઉંચા જીવનધોરણમાં રહી અને ટકી શકે તેવાં થઇ ગયાં પરંતુ વતનને તેઓ ભુલ્યાં નહિં

એક તરફ સુરતમાં વસતાં આવા સૌરાષ્ટ્રવાસીઓએ પાણીની ચિંતા સેવવાનું ચાલુ કર્યું, માત્ર ચિંતા જ નહિં પરંતુ પાણીની સમસ્યાનો ઉકેલ લાવવા પોતાની ફરજ સમજીને જે કંઇ કરવું પડે તે કરવાની તૈયારીઓ પણ શરૂ કરી તો બીજી તરફ રાજય સરકારે પણ પાણીની સમસ્યાનો ઉકેલ શોધ્યો. જળસંચય દ્વારા જ આ સમસ્યાનો ઉકેલ લાવી શકાય. તેવાં મૂળગામી ચિંતન સાથે રાજય સરકારે જનભાગીદારીના અભિનવ ખ્યાલ સાથે જળસંચયની યોજના અમલમાં મૂકી. ઓછા પાણી હોવા છતાં સારી ખેતી, ઉદ્યગ અને છૂટથી વપરાશ વિશે ઇઝરાયલ વિશે વાંચેલું અને સાંભળેલું પણ ખરું, જે ઇઝરાયેલ કરી શકે તે ગુજરાત પણ કરી જ શકે. એટલે જ રાજય સરકારે પ્રથમ તબક્કામાં ૬૦/૪૦ અને ત્યારબાદ ૮૦ /૨૦ના ધોરણે અને રાજયના કેટલાંક વિસ્તારોમાં વરસાદના પાણીના સંગ્રહ માટેની જળસંચયની યોજનાઓ સિંચાઇ, ગ્રામ વિકાસ, કૃષિ, પંચાયત તથા વન વિભાગ દ્વારા અમલી બનાવી. આ યોજનાઓની વિશેષતા એ હતી કે તેમાં જનભાગીદારીને પણ ખાસ મહત્વ આપવામાં આવ્યું હતું. આમ એક તરફ સરકાર અને બીજી તરફ રાજયની જનતાના અભૂતપૂર્વ સહયોગના પરિણામે રાજયમાં જળસંચયનું પ્રચંડ અભિયાન શરૂ થયું. સૌરાષ્ટ્ર સહિત રાજયના તમામ જિલ્લાઓમાં હજારોની સંખ્યામાં તળાવો, ચેકડેમ, ખેતતલાવડી, બોરીબંધ વગેરેનું નિર્માણ થયું.

જળસંચયના શરૂ થયેલા અભિયાનની નોંધપાત્ર બાબત એ છે કે રાજય સરકારનાં આ જળસંચયના આ અભિયાનને પ્રજાકિય સહયોગે પ્રચંડ બળ પૂરું પાડયું. મૂળ સૌરાષ્ટ્રનાં પણ સુરતમાં વસતાં રત્નકલાકાર બંધુઓ અને તેના આગેવાનોએ સૌરાષ્ટ્રમાં જળસંચયના રાજય સરકારના અભિયાનને વેગ આપવા પ્રજાકિય જાગૃતિ આણવા કમર કસી. જયાં સુધી જળસંચય માટે પ્રજાકિય જાગૃતિ ન આવે ત્યાં સુધી ગામડે ગામડે જળસંચયની યોજનાના અમલ કરવો એ ખૂબ મુશ્કેલ હતું. પ્રજાકિય જાગૃતિ આણવાનું આ મહત્વનું કામ હીરા ઉદ્યોગના આગેવાનોએ કર્યું. અનેક ઉત્સાહી યુવાનો, તમામ ધાર્મિક વડાઓ, સંસ્થાઓએ પણ રાજય સરકારના જળસંચયના અભિયાનને ખૂબ જ સહકાર આપ્યો. સભાઓ, સંમેલનો, પદયાત્રાઓ દ્વારા જબરજસ્ત જાગૃતિ જગાવી, સમાજનાં સૌ અંગોએ સહકાર આપ્યો. કોઇએ આર્થિક સહાય તો કોઇએ શ્રમદાન કર્યું.

સુરતમાં રહેતાં તમામે તમામ સૌરાષ્ટ્રવાસીઓએ આ અમૂલ્ય તકને ઝડપી લીધી. ગામે ગામ લોકોએ ફાળો આપ્યો. કમિટિઓ વતી, વારંવારના પ્રવાસો થયા, આયોજન થયાં. રાજય સરકારની પણ ખૂબ જ મદદ મળી. તેનો સંપૂર્ણ ઉપયોગ પણ કરવામાં આવ્યો. સૌએ સૌરાષ્ટ્રભરને પોતાનું વતન માનીને યથાશકિત નાણાં, સમય, આયોજનમાં ફાળો આપ્યો. સતત પાંચ-છ વર્ષનાં આ અભિયાનનું ખૂબ જ સારું પરિણામ પણ આવ્યું. આજે નદીઓ, તળાવો, કૂવાઓમાં બારેમાસ પાણી જોવા મળે છે. પરિણામે પાણીનાં તળ આશ્ચર્યજનક રીતે ઉંચા આવ્યા છે. જેનો ભરપૂર લાભ ખેડૂતોએ લેવાનું શરૂ કર્યું છે. અગાઉ સિંચાઇના અભાવે જેઓ ખેતી કે વાવેતર કરતાં ન હતાં, તેઓએ વાવેતર શરૂ કર્યું. એક સિઝન લેનાર હવે સીઝન અને બે સિઝન લેનાર હવે ત્રણ સિઝન લઇ રહ્યા છે. આધુનિક-વૈજ્ઞાનિક ટેકનોલોજીનું માર્ગદર્શન અને બી.ટી.કોટનની અદભૂત સફળતાથી ખેડૂત રાહત અનુભવી રહ્યો છે.

આજે આંતરરાષ્ટ્રીય કક્ષાએ હીરા ઉદ્યોગમાં મંદી ચાલી રહી છે જેની સીધી અસર છેલ્લા એક દોઢ વર્ષથી જોવા મળી રહી છે. છેલ્લા બે-ત્રણ માસના લગભગ બધા જ હીરા ઉદ્યોગના કેન્દ્રો ઉપર રોજી વધારવાના રત્નકલાકારોના આંદોલનો પણ થયા છે. આ સંજોગોમાં વીસ-ત્રીસ વર્ષ પહેલાં ખેતીનાં વિકલ્પે હીરા ઉદ્યોગે સ્થાન લીધું તેમ હવે હીરા ઉદ્યોગનાં વિકલ્પ તરીકે વતનની સમૃદ્ધિ અને સલામત ખેતી તરફ વળતો થયો છે.

સમાજ પરિવર્તનશીલ છે. અર્થવ્યવસ્થા, સગવડ, અગવડ કાયમી નથી પરંતુ સરકાર અને સમાજનાં આગેવાનો સાથે મળીને ભવિષ્યનું વિચારે તો મામસને બે ટંક ભોજન અને સંસારનો વહેવાર ચલાવવા જેટલું મળી રહે તો સમાજ વ્યવસ્થા ટકી રહે તેનું આ ઉત્તમ ઉદાહરણ છે.

ફરિયાદ મંચ

કામરેજમાં ઓવર બ્રીજનાં નાકે આડેધડ પાર્કીંગથી વકરેલી ટ્રાફીક સમસ્યા ક્યારે દુર થશે?

(મનસુખભાઇ પટેલ - કામરેજ)

સુરત જિલ્લામાંથી પસાર થતાં રાષ્ટ્રીય ધોરીમાર્ગ પર ટ્રાફીક સમસ્યા વધતી જ જાય છે. રોડ પર આડેધડ વાહનપાર્ક કરવામાં આવે છે. કામરેજ ઓવરબ્રીજની નીચે કે છેડા પર આડેધડ વાહનોમાં પાર્કીંગનાં લીધે વકરતી ટ્રાફીક સમસ્યામાં નાના વાહન ચાલકો ભારે પીસાઇ રહ્યા છે. તો ટ્રાફીક બ્રાંચનો સ્ટાફ તો કલદાર ઉઘરાવવામાં જ રચ્યા પચ્યા રહે છે.

સુરત જિલ્લામાંથી પસાર થતાં રાષ્ટ્રીય ધોરી માર્ગ પર મોટા ભારે વાહનો આડેધડ પાર્કીંગ કરાતાં હોય છે. જેમાં સુરત જિલ્લાનાં કામરેજ, કડોદરા, કામરેજ ખાતે ઓવરબ્રીજના છેડા પર ટ્રકો સતત ઊભેલી હોય છે. જેનાં લીધે સર્વિસ રોડ પરથી આવાગમનમાં સ્થાનિક વાહન ચાલકો મુંઝવણભરી સ્થિતિમાં મૂકાઇ રહ્યા છે. કડોદરા ચાર રસ્તા ને. હા. નં. અને હાઇવે નં. ૬ જંકશન હોવાથી સતત ટ્રાફીકનું ભારણ હોય છે. સુરત તરફ જવા માટે રીક્ષા-છકડા ગમે તેમ માર્ગની વચ્ચે ઊભા રહેતાં ટ્રાફીક જામ થઇ જાય છે. કડોદરા ચાર રસ્તા પર જ જિલ્લા ટ્રાફીક શાખાની ઓફિસ રાખવામાં આવી છે. છતાં ટ્રાફીકનો પ્રશ્ન ઉકેલાતો નથી. પોલીસ ચોકીની સામે જ અસંખ્ય વાહનો પડેલા હોય છે. તેમજ

ટ્રાફીક બ્રાન્ચ દ્વારા ટ્રાફીક નિયમન અંગે કાર્યવાહી થાય જ છે : જિલ્લા પોલીસ

સર્વિસ રોડ પર રોંગસાઇડથી વાહનો આવતાં ટ્રાફીક સમસ્યા ઊભી થાય છે. કડોદરા ચાર રસ્તા ખાતે નો પાર્કીંગ ઝોન જાહેર હોવા છતાં પણ આડેધડ વાહનો પાર્કીંગ કરવામાં આવે છે જેમાં સ્થાનિક વાહન વાહનચાલકોએ પરેશાન થવું પડે છે. કામરેજનાં ઉંભેળ ખાતે આવેલી સ્ટેટ ટ્રાફિક પોલીસ વાહન ચેકીંગનાં નામે હાઇવે પર ઊભા રહીને ઉઘરાણામાં વ્યસ્ત હોય ટ્રાફીક સમસ્યા ઉકેલવામાં ટ્રાફીક શાખાને જ રસ નથી.

ટ્રાફીક શાખા કહે છે કે...

કામરેજ-કડોદરા ચોકડી પર વકરતી જતી ટ્રાફીક સમસ્યા અંગે જિલ્લા પોલીસની ટ્રાફીક શાખાનો સંપર્ક કરતાં તેમણે જણાવેલ કે ટ્રાફીક બ્રાન્ચ દ્વારા ટ્રાફીક નિયમન અંગે કડક હાથે કાર્યવાહી કરાઇ જ રહી છે.

વાચકોને આમંત્રણ

વિવિધ ગામોની સમસ્યાઓને વાચા આપવા માટે 'ગુજરાતમિત્ર'નો 'આસપાસ ચોપાસ' વિભાગ આપને આવકારે છે. આપના ગામના પ્રશ્ન અને સમસ્યા આ સાથેની કૂપન સાથે મોકલી આપો. નામ અને શકય હોય તો ફોન નંબર અવશ્ય લખવો, તમે નામ જાહેર કરવા નહીં માંગતા હોય તો તે પ્રકાશિત નહીં કરાય.

ફરિયાદ મંચ
આસપાસ ચોપાસ વિભાગ,
ગુજરાતમિત્ર, સોનીફળિયા, સુરત